

ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

Είκοσι και τρία έτη συμπληρούνται σήμερα από το θάνατό της Βασιλίσσης Σοφίας της Ελλάδος. Γενναία, καρτερική, πιστή, Βασιλίσσα εις κάθε της εκδήλωση, αξιοπρεπής και ευθυτενής ψυχικήως έως την υστάτην της στιγμήν, διήλθε, διά του πυλῶνος ἐνὸς ὁδυνηροῦ θανάτου, ἀπὸ μίαν ζωὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ πόνος ὑπῆρξε περισσότερος ἀπὸ τὴν χαρὰν πρὸς τὴν ἀνάγκυσιν τῶν δικαίων.

Δὲν ἀποτελεῖ ὑπερβολὴν ἂν λεχθῇ, ὅτι ἡ Βασιλίσσα Σοφία ἦτο σπανία γυναικίς. Μὲ μόρφωσιν στερεάν καὶ εὐρεῖαν, μετέκτανον ψυχικὴν καλλιέργειαν ὀφειλόμεν ἡν καὶ εἰς τὴν φύσιν της καὶ εἰς τὸ περιβάλλον, ὅπου εἶχε ἀναπτυχθῇ, κύστην, ἀλλὰ καὶ εὐπροσήγορος συγχρόνως καὶ φιλεὺς πλάκων, ἐκλείνε εἰς τὰ βάθη της ἀνεξάντλητους θησαυροὺς καλωσύνης.

Ἡ Βασιλίσσα Σοφία ἔζησε καὶ ἀπέθανεν ὡς τύπος ἀρετῆς καὶ ὑπερφανείας. Ὑπῆρξε δι' ὅλου τοῦ βίου της πρότυπον συζύγου, ὑπογρυμμὸς μητρὸς, τύπος ἀφθαρτοῦ Βασιλίσσης. Διὰ τὴν Βασιλίσσαν Σοφίαν ἡ ζωὴ της ὁλόκληρος ἦτο μίαν αὐστηρίαν, τρυφεράν, ἀκατάπαυστον, χωρίς ὑπεκφυγὰς καὶ χωρίς συμβιβασμοὺς ὑπηρεσίαν. Ὑπηρεσία πρὸς τὸ καθῆκον της ὡς συζύγου, ὡς μητρὸς, ὡς Βασιλίσσης. Τὴν ἐπετέλει καὶ τὴν ἐπετέλεσεν ἕως τοῦ τέλους, χωρίς ποτὲ νὰ καμθῇ, χωρίς νὰ λιποψυχήσῃ, χωρίς νὰ παρεκλινήσῃ, εἰς στιγμὰς στενοχωρίας καὶ δοκιμασιῶν, εἰς στιγμὰς πόνου καὶ συμφορῶν καὶ ἀπογοητεύσεων καὶ θανάσιμων πληγμάτων τῆς Μοίρας, ὅπως ἐπετέλεσαν τὸ καθῆκον, μὴ φειδόμενοι ἐκυτῶν, χωρίς ν' ἀνοί-

γουν ποτὲ τὰ χεῖλη εἰς μεμψιμοιρίαν ἢ παρὰ πόνον, οἱ ἱπποὶ παρωχημένον ἐποχῶν. Καὶ αἱ δοκιμασίαι τῆς μοίρας δὲν ἤρηναν νὰ ἐπέλθουν. Καὶ ὅμως σταθερὰ καὶ ἀκλόνητος προσέφερε ἑαυτὴν παντοῦ καὶ πάντοτε. Ἰδρύσασα καὶ ὀργανεύσασα καὶ ποδηγετούσασα καὶ ἐποπτεύσασα καθιδρύματα φιλανθρωπίας καὶ προνοίας κοινωνικῆς.

Ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου της, ἡ Ἑλλάς με συνεσφιγμένην ἀπὸ εὐλαβῆ συγκίνησιν τὴν ψυχὴν, ἀναπολεῖ τεσσαράκοντα ἔτη πίστεως καὶ παραδείγματός καὶ ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας προσέφερεν τῇ τῇ Πατρίδι της.

Κρατοῦμεν ὡς κειμήλιον τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς της τὸ ἀπείριστον γράμμα τῆς Κυρίως ἐπὶ τῶν τιμῶν της Ἀγγελικῆς Κοντοπούλου τὸ ὅποιον εἶχον τὴν τιμὴν νὰ λάβω πρὸ εἰκοσαπενταετίας, με ἡμερημνίαν 16ῃ Ἰουνίου 1930, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίσσα Σοφία ἐκφράζει πρὸς ὑμᾶς τὰς θερμὰς εὐχαριστίας Αὐτῆς διὰ τὰ ὠραία ἄρθρα σας τὰ ὁποῖα ἐνέγνωσε μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος, καὶ με διέταξεν ὅπως αὐτὰ ἀποστείλω τὴν φωτογραφίαν Αὐτῆς ὡς καὶ τοῦ αἰμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ἡ μουσικὴ ἀκτινοβολία τῶν ἀττικῶν ἱων ἄς φεγγεβολῇ ἐπάνω εἰς τὸν τάφον Σου Μεγάλῃ Βασιλίσσᾳ. Αἱ ὠνία τὰ ἄνθη τῆς εὐγνωμοσύνης μας καὶ τῆς νοσταλγίας μας θὰ φυτρώουν εἰς τὴν καρδίαν μας. Αἰῶνιον ἂς εἶναι τὸ μνημόσυνόν Σου εἰς τὴν διαδοχὴν τῶν Ἑλληνικῶν γενεῶν.

ΕΞΟΦΟΝ Ι. ΚΑΤΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Διευθύνων

Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΕΤΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΜΑΣ

ΜΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ΗΜΑΘΙΑΣ

Ἐκκυκλοφόρησε εἰς μικρὸ βιβλιαράκι ἕνας πρόχειρος ἀπολογισμὸς τῆς πρώτης διέτιας τῶν διαφόρων παντοειδῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ γενικῶς, ἰδιαίτερος τῶν ἀπλῶν λαϊκῶν στρωμάτων. Ὁ Νομὸς Ἡμαθίας ἔτυχε τῆς ἰδιαίτερας προσοχῆς εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό, κάθε καλῆς πίστεως πολίτης βλέπει τὸ στοργικὸν πατρικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ ἐνδόξου Στρατάρχου. Πάντως πρέπει νάχωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι δὲν μπορῇ αὐτομάτως ἀπὸ μία κατεστραμμένη οἰκοδομὴ νὰ δημιουργηθῇ νέα τοιαύτη ἀνευ παρελεύσεως σχετικῶν χρόνων. Τὸ ἀμπελί βλαστᾷ τὸν Ἀπρίλιον ἀλλὰ χρειάζονται μῆνες γιὰ νὰ μετατρέψῃ τὴν βλάστησιν τοῦ εἰς τὰ γλυκύτατα σταφύλια. Δὲν μπορεῖ συνεπῶς καὶ τὸ κατεστραμμένο Ἑλληνικὸ οἰκοδόμημα πού ἐκληρονόμησε ἡ Κυβέρνησις τοῦ Στρατάρχου νὰ ἀνοικοδομηθῇ καὶ τελειοποιηθῇ νὰ ἐμφανισθῇ ὅλη ἡ ἐπιβλιπτικότητα του, ὅλον τὸ μεγαλεῖον καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἀνευ πιστώσεως ἀναλόγου χρόνου, ἡ ὁποία πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ χορηγῇ ἀπὸ τὸν λαόν. Τὸ ἔργον τὸ ἐπανορθωτικὸν προχωρεῖ ἀλματωδῶς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ ὁ λαὸς ἀνακουφίζεται, τὰ ταχ. Ταμειοθήκη καὶ ἐποὺλωση, ἔρχεται ἡ ρύθμισις τοῦ Δημοσίου χρέους πού θὰ ἐπαναφέρῃ τὴν πίστην τῆς Ἑλλάδος καὶ πού θὰ μέγιστα θὰ ἀνακουφίσῃ τὸ σύνολον τοῦ λαοῦ, ἀσφαλῶς θὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ γιὰ τὸ κομπόδεμα τοῦ ἀγρομάτου χωρικοῦ πού πωλοῦσε τὰ αὐτὰ τῆς κόττας τοῦ γιὰ νὰ καὶ στὰ στεγὰ του—ὅπως ἔλεγε—στὴ κασέλα του. Ἀλλὰ καὶ τὸ μέγαλο ζήτημα γιὰ τὴν ἀγροτικὴν τάξιν δηλαδὴ κοινωνικὰς ἀσφαλείας καὶ μιά μικρὴ γεροντικὴ σύνταξις πρέπει νὰ τὰ ἐλπίζομεν.

Κατανόησις λοιπὸν γενικὴ ἐπιβάλλεται καὶ ὁ Τιμονιέρης τοῦ Ἑλληνικοῦ οὐράφους εἶναι ἀρκετὰ ἐπιδέξιος καὶ προσέχη καὶ ὑπερπῆδᾷ τοὺς ὑφάλους καὶ καταγιγῆας καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει καὶ τὸ ὑπὸ Βάν Φλὴτ λεχθὲν «Ο ΕΝΤΙΜΩΤΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝ».

ΚΩΝΣΤ. ΕΜ. ΣΤΑΘΗΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας καὶ εἰς τὴν πρώτην σελίδα ἀντὶ «Σημειώματα» ἐτέθη «Ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις». Πρόκειται περὶ τυπογραφικοῦ λάθους

ΠΕΝΘΗ

ΧΡΗΣΤΟΣ Β. ΓΑΛΑΝΟΣ - ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἀπεβίωσεν ἀντιγράφου τοῦ Ἀθῆνας ὁ Χρηστὸς Β. Γαλανός, ὁ Γαλανόπουλος ὅστις γινώσκοντες ἀπὸ τῶν Κυθρίων πού δὲν αἰσθάνονται τὸν Τρόν. Εἰς τὴν πόλιν Κ. Γ. Γαλανόπουλου καὶ δὴν τὴν ἀπονομήσαν ἡ «Τρόν» διαβάζει θερμὰ συλλυπητήρια.

Ἡ χαριτωμένη θύεις Ἑλληνοπούλα Πόλη Παναγ. Στέλλα ἐκείνη τῆς ὁποίας δημοσιεύσαμεν.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ -

—Πολὺ ὠφέλιμον μέτρον.

Στὴν ὀλιγοήμερη παραμονή μου πλησίον συγγενῶν μου εἰς Ζωγράφου Ἀθηνῶν, ἀντελήφθην ἕνα ὠραῖο σύστημα πού ἐφαρμόζει ἐκεῖ ἕνα ἰδιωτικὸν Ἀγροτικὸν Σχολεῖον. Ἐκεῖ θεοσιεῖ, κάθε μαθητὴς ἀπὸ τῆς Δευτέρας τάξεως συντάσῃ καθε ἡμέρα «ἀνακοίνωσις» τὴν ἔκαμε δὴν τὴν προηγουμένην ἡμέραν. Ἐτοὶ τὸ παιδί ἐκπνέει καὶ συνηθίζει νὰ γράφῃ πρὸς δὲ νὰ εἰσέρχεται ἀπὸ τὴν μικρὴν αὐτὴν ἡλικίαν εἰς τὴν ζωὴν, ζυμῶναι τὴν διανοίαν του καὶ ἀρχίζει νὰ συνθέτῃ, νὰ σκέπτεται. Ἀλλὰ ἀποβαίνει ὠφελιμώτατον μέτρον πού δὲν θὰ ἦτο ἀσκοπὸν νὰ μελετηθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ γενικῶς.

—Ἡ φωλεὰ τοῦ Χρυσοῦ.

Εὐχαιροῦμαι κάθε Ἑλλήν ἰδιαιτέρως ὅσοι τυγχάνουν ἀγρόται ἐκ τῶν ἀγόνων περιοχῶν καὶ ἀγόνων Νήσων διὰ τὴν διασχίζον τὴν παραγωγικὴν περιοχὴν τῆς Πελοποννήσου, Κόρινθου, Καλάμας, Τρίπολιν, Σπαρτῆν, Γόρτυνα. Ἐτοὶ εὐχαριστήθηκα καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν περιοδίαν μας αὐτὴν ἡ ὁποία ἐκτελέσθη ἐπ' ἐκκαιρία τῆς μεταβάσεως μου εἰς Πύλον, δι' ὑποδοχὴν τοῦ κ. Γαλῆ. Περιοστέρα στοργὴ ἔαν ἐλαμβάνετο ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ δώδεκα διὰ τὴν ἀγροτικὴν τάξιν ἀσφαλῶς δὲν θὰ φευγε ὁ κόσμος καὶ γιὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ γιὰ τὴν Ἀθῆνα νὰ πωλοῦν δέκα κίτνια. Ἀς δοθῇ ἰδιαιτέρα προσοχὴ στὸν ἀγρότη, ἃς τοῦ ἐξαφαινοῦν ἱατρικὴν περίθαλψιν, ἃς μελετηθῇ ἡ γεροντικὴ μικρὰ σύνταξις καὶ τότε ὁ ἀγρότης με ἐξαιρετικὴν ὁρεξί θὰ ἀναγκάσῃ τὴν ἐνθρονωτικὴν καὶ ἑλληνικὴν γῆν ὅτι ἀποδόσῃ ἀρκετὰ ἀγαθὰ γιὰ τὸ σύνολον. Αἱ βασικαὶ προϋποθέσεις διὰ μίαν μόνον καλλίτεραν αὐρίον θὰ εἶναι νὰ δοθῇ ὅτι πρέπει στὸν Ἀγρότη ἀνευ ἐπερφυγῶν. Μὴ λησμονεῖ κανεὶς ὅτι ἐκεῖ στὰ εὐλογημένα χωρία εἶναι κορυμμένη ἡ φωλεὰ τοῦ χρυσοῦ καὶ πού μόνον ἡ ἀξίτη καὶ τὸ ἀλέκτορ τοῦ ἀγροῦ θὰ τὸ ξεσκεπάσουν.

ΕΚΒΕΣΙΣ ΜΙΚΡΑΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΡΙΑΣ ΜΑΣ

Ἐν συνεχείᾳ δημοσιεύσεως εἰς προηγούμενον φύλλον μας ἐθέσαμε τῇ μικρᾷ ἐπισκεπτρίᾳ μας Στέλλᾳ δημοσιεύσαμεν ἑτέραν τῆς Πόλης Π. Στέλλα 8 ἐτῶν καὶ ἐπὶ πλέον δημοσιεύομεν καὶ τὰς φωτογραφίας τῶν διὰ νὰ ἴδωσιν οἱ ἀναγνώσται μας τὰς ἀθῶας ὑαφάξεις, πού τὸσον ὑψιστοιήθησαν ἀπὸ τὸ ὠραῖο νηῖμα, ἐνῷ ἡμεῖς, πολλοὶ συμπολῖται τὸ κατηγορούμεν, καὶ προσθέτομεν εἰς τὰς μικρὰς αὐτὰς Ἑλληνοπούλας ὅτι τὰς περιμένουμε καὶ τοῦ χρόνου. Ἰδοὺ ἡ ἐκδοσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24—9—54

Πῶς πέρασα τὸ καλοκαίρι μου

«Ἀρχισιν οἱ διακοπῆς πού θὰ καθύμνασται ἀπὸ τὸ σχολεῖον καὶ μοῦ εἶπε ἡ γιαγιά μου ὅτι θὰ πάμε στὸ Ταοίγιν μετ' ἐξιδέλφῃ μου καὶ μετ' ἐξιδέλφῃ μου. Ὅταν τὸ ἀκουσα ἐχαρίστηθην πολὺ καὶ ἤμουνα ἀνυπόμονη πότε θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα. Καὶ νὰ. Ἦλθε ἡ προηγούμενη ἡμέρα καὶ ἐτοιμάσαμε τὴν βλίτσα μας. Τὸ πρωὶ τῆς ἄλλης ἡμέρας κατὰ τὰς ἑννὰ ἡ ὥρα ἐξενιθήσαμε γιὰ τὸ βαπόρι. Ἀπὸν χαίρεται τοὺς γειτόνους καὶ τοὺς γονεῖς μου μὴ μῆκαρ σὺ ἀυτοκίνητο καὶ ἰρμάσκει σὸν Πειραιᾶ. Ἐμῇ καμὲ στὸ βαπόρι καὶ ἐφύγαμε. Στὸ ταξίδι πέρασα πολὺ ὠρεῖα. Ἐβλεπα τὰ ὠρεῖα νησιά πού δὲν τὰχα ἰδῇ σὺ ὄνειρό μου. Δὲν ἐβλεπε τίποτε ἄλλο πρὸς ὀφθαλμὸν καὶ θάλασσα. Ἐβλεπα καὶ κατὰ κοιλίαν τῆς θελίσσης πού τὰ δονοῦσαν βουτηχτιδῆς καὶ ἀκούη δύο περὶ αὐτῶν»

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΕΙΣ ΑΓΙΑΝ ΕΛΕΣΑΝ

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΘΡΩΝΟΥ ΤΗΣ ΣΕΠΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΗΣ

Σὲ μιὰ ἡμέρα χειμωνιάτικη ἀλλὰ καλὴ χωρὶς καὶ βροχὴ ἔπειτα ἀπὸ ἡμέραν σχεδὸν συνεχὺς βροχῆς καὶ τοικυαίας γενικῶς, ἐορτάσθη ἡ ἐφορτὴ τῶν Χριστουγεννίων σὰ Κόθηρα καὶ εἰς τὴν Ἀγίαν Ἑλέσαν.

Ἡ συγκέντρωσις ἦτο καλὴ, πρῶτον πού τὰ γῶμα γεῖτο καὶ χωρὶς δὲν εἶχον ἱερεῖα κατὰ τὴν ἐφορτὴν αὐτὴν καὶ δευτέρων διότι συνέταξε ἡ ἐφορτὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ μύλου τοποθετηθέντες περὶ καλλοῦς μετ' ἐπὶ τῶν ὁδῶν τῆς Σεπτῆς εἰκόνας τῆς Ἀγίας Ἑλέσης. Ὡς ἔχει δημοσιεύσῃ, τὴν διελάνην τῆς κατασκευῆς τῶν Θεῶν τῶν Εἰκόνων τῆς Ἀγίας Ἑλέσης καὶ τοῦ Ἀστυνοκτοῦ ἔχον ἀνιλάβει οἱ ἐκ Πύλων κατὰ γῶμα ἀδελφοὶ Εὐάγγελος καὶ Κοσμᾶ Βελέρης. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θεῆς λειτουργίας ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια, ψαλλεῖας δεήσεις ὁδῶν τῶν μεγάλων δωρητῶν Εὐαγγέλου καὶ Κοσμᾶ. Εἰς τὸ τέλος τῆς τελετῆς ὁμιλήσας ὁ ἐκ τῶν ἐκτετακτῶν τοῦ Προσκυνήματος Δεσποτῆς μετ' ἐ. Κωνστ. Σταθῆς ἐπὶ τῆς μεγάλῃς δωρᾷ, αὐτῆς μετ' ὁ δὲ κόσμος, ἀπὸν προσφερόμενος τὰ κατ' ἐθῶς ἀντικείμενα εἰς τὸν μεγαλόπρεπτον ἐνώνιον, ἀνεχώρησαν κατ' ἐθῶς ἀντικείμενα καὶ ἐγγνωμονῶν τοῦς πρὸς τὸν κόσμον δωρητῆς διὰ τὸν ὅτι τὸν ὅτι τὸν ἀναπνέον τὸ ἱερὸν Προσκύνημα.

πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἡμερῶν μας. Ὁ ΛΟΓΟΣ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΟΙΣ ΤΟΥ ΘΡΩΝΟΥ

Ἀδελφιστάτοις Πατέρες, εὐσεβεῖς ἐκκλησιασμοί.

«Σὲ μιὰ περικυπητὴ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον λέγει: «Κ. ρ. ἐν ὀφθαλμοῖς Σου χίλια ἔτη ὡς ἡ ἡμέρα τῆς χθές». Ἀλλὰ διὰ τὸν ὅτι τὸν Θεοῦ χίλια χρόνια εἶναι ὡς μία ἡμέρα. Γενόμεθα πρὸς 1580 χρόνια καὶ ἐρχόμεθα σὺ 375 ἔτος. Τὸ νησί μας ἔχον. Ἡ κοπέλλα τότε Ἑλέσα στὴ Πελοπόννησον πὲ πλούσιον πᾶν τὴν ἀλλὰ ἔθετο, Μικρὴν στὰ χρόνι ἀλλὰ μεγάλῃ στὴ χριστιανικῇ τῆς ψυχῇ. Πέθανε ἡ χριστιανὴ μάνα της. Μετ' ὅταν πατέρα της δὲν μπορῇ νὰ ζήσει. Δὲν τὴν τέθουν τὰ πλούτη, οἱ δόξες, ἡ ματιότης. Κάνει τὴν μεγάλην ἀποφασί. Θὰ φύγῃ, καὶ φεύγει καὶ ἔρχεται σ' αὐτὸ ἔδω τὸ ἱερόν σὺ νησί μας. Ἐνὸμιζ' ὅτι ἔδω θ' ἀπέφευγε τὸ πατρικὸν εἰδωλολατρικὸν μῖτον. Δὲν ἐπελάμβανε ὅτι θὰ τὴν καταδιώξῃ τὸσον πολὺ, ἂν καὶ ἦτο πρωταποστασιμένη γιὰ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ νὰ ὑποφέρῃ τὰ πάντα. Ὁ πατέρας τῆς Ἀγίας Ἑλέσης ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς αἰσινωτέστους τῶν πόνων ἀδελφῶν καὶ ὅλοι ἔχον τὸ τέλος τῆς Ἀγίας Ἑλέσης. Ἦρθε ἔδω ὁ ἄγιος πατέρας καὶ ἀπὸν σκληρὰ τὴν ἐβασίλισαν, τὴν ἀποκεφάλισε.

Ἦρσαν αἰῶνες, χρόνια, καὶ κήθη τὸ νησί μας, καὶ οἱ καίτοι μετ' ἐλπίδας καὶ εὐσεβείας ἀνίγει ὁ μικρὸς ἐκκλησιαστικὸς στὴν ἀρχή, καὶ ἔτσι ἔχουμε φθάσει εἰς τὸ σημερινὸν πού εὐχριστοῦμεν προσηλμένως.

Ἐξέσπασε ὁ δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος, ἦρθε ἡ κατοχὴ καὶ τὸ Γερμανικὸν φυλακιστὴν ἐγκατεστάθη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Βογαίου καὶ διὰ τῆς δολιοφροσύνης ὁ ἴδιος τοῦ Κυθῆρα ἔκτολ' ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἔμεινε μόνον ἡ κενὴ ἐκκλησία καὶ τὰ κτίρια τῶν κελιῶν ἡμικατεστραμμένα. Ἦρθε ὁ καιρὸς καὶ ἡ πατρὶς μας ἐλευθερώθη καὶ ἀρχίσαντες—ἀρχὰ νὰ διορθωνώμεν τὰ πράγματα καὶ νὰ ἐπανέλθῃ ὁ γενικὸς ποιοτικὸς ρυθμὸς ἐκτείνωμενος εἰς ὅλα τὰ περικλάδια, καὶ ἦρθε καὶ ἡμεῖς ἡ νεορὰ νὰ ἴδῃ ὁ λαὸς τι θά γινῇ καὶ γιὰ τὸ ἱερὸ Προσκύνημα τῆς Ἀγίας Ἑλέσης πού εὐχριστοῦμεν ὅτι εἰς ἐξάρτιστον κατέστησαν. Εἰς τὸ σημερινὸν αὐτὸ θεῖον εὐδαιμόνιον καὶ ψάψω ἰδικῶς Σα, μοὶ ἀντιθέτω τὰ ἱερά καὶ ψυχοφελῆ καθήκοντα τοῦ μέλους τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐσυγκροτοῦμαι ἐπ' ὅσον μαζὺ μετ' ἄλλων μελῶν μετὰ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Κώστας Γ. Κομηνὸς ὅστις καὶ συνεχίζει νὰ διαπρεπῇ μέχρι σήμερον. Ὅταν εἰσεχώρησα μέσα εἰς τὸ Διοικητικὸν μέλος, διαλογίσθην καὶ εἶπον: Ἐπρεπε τὸ ἱερὸν (Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΣΥΝΤΟΜΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—'Η έορτή του 'Αγίου Βασιλείου εορτάσθη μεγαλοπρεπώς μετ' άρτοκλασίας εις Πούρο, όπου συνεγκεντρώθησαν οι κάτοικοι των πέριξ χωρίων. 'Εωρτάσθη επίσης εις τόν 'Αγιον Βασίλειον εις 'Αλώνες.

—Τό κόστος της ζωής άνηλθεν όλίγον. Τό λάδι υπεριστήθη κατόπιν των ληφθέντων μέτρων ύπερ των παραγωγών, κυμαινόμενου ήδη εις τας 17—18 δραχ. κατ' όκάν. 'Υπεριστήθη επίσης και τό κρέας. Τό άρνι γάλακτος κυμαίνεται γύρω εις τας 3½ δραχ. Καί τό ψάρι άνηλθεν όλίγον. Τά ήμερομίσθια είναι στάσιμα λόγω των συνεχών βροχών. Αί εργασίαι έσταμάτησαν.

—'Η συγκοινωνία καθ' όλον τόν χειμώνα υπήρξε άριστη. 'Εξαιρέσει όταν τά πλοία έ καθάρριζαν και όταν ήτο μεγάλη τρικυμία, είχαμε συνεχώς πλοίον τρεις φορές την έβδομάδα. 'Η Κυβέρνησις έδειξε μεγάλον ενδιαφέρον.

—'Ο έμπορος κ. Νικόλαος Βάρδας έγκατεστάθη εις Ποταμόν και εις τό οικημα που έ στεγάσεται πριν ή 'Εθνική Τράπεζα ή όποία ήδη έγκατεστάθη εις τό μεγαλοπρεπές Κοινοτικό κτίριο του Ποταμού όπου εύρισκον πριν ή Τράπεζα 'Αθηνών.

—'Η Κά Μαρία Παναγ. Παυλάκη, ή γνωστή τοίς πάσι διά τά μεγάλα χριστιανικά της αίσθήματα συνεχίζει τό έργον της. 'Ηδη ένήργησεν έρانون και κατασκευάζονται καινούργιά στασίδια εις τόν 'Αγιον Χαράλαμπον Φρατσίον.

—'Ο καιρός κατά 'Ιανουάριον έσυνέχισε άκατάστατος και αι εργασίαι αι γεωργικαί έμειναν αι πολλά άνεπιτέλετες. Γενικώς ή καλλιεργητική περίοδος υπήρξε δυσμενέστατη και

δελφινία που θέλανε νά ξεπεράσουν τό βλάδι, άμα τό ξεπέρασαν έφυγαν. Καί έν τώ μεταξύ βλέπαι από μακριά τό ύψος, αυτό νησί και ένα όριτό φάρος. 'Αφού φθάσαμε κατεβήκαμε έβγάλαμε τό προγάμια μας έξω. Κατόπιν περιμέναμε νά έλθουν νά μάς πάρουν. 'Ωπου νά έλθουν περιμέναμε εκεί στό λιμάνι, κι' έγώ μέ την έξ' ιδέλη μου παίζιαι στη θάλασσα. 'Επειτα ήλθε ένας θεός μου και μάς πήγε μέ τά γαϊδουράκια νά πάμε στό σπίτι. 'Εβλέπαμε τό όριτό λαγκάδι, όταν περνούσαμε μισκομύριζαν οι βάτοι και οι σμυράδες, τίς ώριπες καταπράινες έληδες και τό όριτό έκείνη χωράφι με τά στάχνα τότε που φωνάζιαν σαν χρυσάφια γιατί είχαμε βρή άθήριστα και ήσαν όλοι εύχαριστημένοι που θά έβανον όλοι ψωμί γιά τό χρόνον. Τά όριτα που ήσαν νά άλλω νίζη: έκείνα τό όριτό άστάχια; Κι έβηκα και στά περιβόλια και στά άμπέλια. Τρύγησα κι' όλας. Πάτησα και τό σταφύλια που θά έκαναν εκείνο τό όριτό χρυσά. Τόν δεκαπενταγώνιστο πήγα σέ μία όριτά έκκλησιά που ονομάζεται Μυριδιώτισσα, και είδα μία όρια εί κόνα τη Μυριδιώτισσα που είναι όλόχρονη και ή κορώνη της είναι όλο διαμάντια και μαργαριτάρια κι' είναι πολλά θαύματα. Τά όριτα κελλία που μέναμε τό βράδυ μέ φωτι πολλά. Τό καμπαριό είναι πολύ ψηλό, έχει 70 σκαλιά. Κατέβηκα νά ίδω την εύρη και τίς σμυράδες και δέν ξεχνώ την όμορφιά. Φύγαμε από την έκκλησία και γυρίσαμε σπίτι. Πήγαμε σέ όλα τά συγγενικά σπίτι. Πήγαμε και στίς Κιοβουνάδες στόύ Θείου Κώστα που βγάει και την έρμεριδα. Παντού μάς περιποιηθήκανε εύδοκα και πονία και σκότωσαν οι θ-τοι μου και τρώγαμε. 'Αλησμόνητο θά μου μείνη τό καλοκαίρι αυτό. Κι' όταν 'Οκτώβρη γύρισε πάλιν 'Αθήνα νά νά πάγω πάλι σχολείο.

ΠΟΙΗ Π. ΣΤΕΛΛΑ

Γ' Δημοτικόν Σχολείον

πολύ μικρά, έντελώς άσήμαντος πρέπει νά προσθέσωμεν, θά είναι ή παραγωγή σιτηρών κλπ.

—Οι Εύαγγελικοί άρνησίθησκει Λιβαδίου έμνηνήθησαν έπι προσυλιτισμώ και είχε καθορισθή δικάσιμος ή 30ή Νοεμβρίου, και έμετέβησαν διά την εκδίκασιν, πλην έλλείψει των ούσιωδεστέρων μαρτύρων άνεβλήθη ή δίκη και θά ζαναμεταβούν πρὸς εκδίκασιν.

—'Αφίχθη ειδικός δι' έπίστροφαιν Μωσαϊκού δαπέδου και θά κατασκευάση διάφορα δάπεδα. 'Ως διεδόθη είναι οικονομικώτερος από τούς έντοπίους ειδικούς.

—Τά νέα Κοινοτικά συμβούλια τά προερχόμενα εκ των τελευταίων έκλογών της 21ης Νοεμβρίου 1954 ανέλαβον τά καθήκοντά των.

—Τό ζήτημα της συγχωνεύσεως των κοινοτήτων άπασχολεί τά Κοινοτικά Συμβούλια. 'Ολοι παραδέχονται νά μείνουν λίγες, όχι όμως και μόνον δύο, Χώρα και Ποταμός. 'Η κοινή γνώμη καταλήγει εις 4—5.

—Είς τό σχολείον Φρατσίον έτοποθετήθη διδάσκαλος ό εκ Λιβαδίου κ. Σιμπέκολος. Είς τό σχολείον Μυριδιόν χρεώθει ή θείας κατόπιν της άποχωρήσεως λόγω ήλικίας της διδασκαλίσσης Κας Αικατερίνης Πετροχείλου.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΕΙΣ ΑΓ. ΕΛΕΣΑΝ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

ερὸν τοῦτο Προσκύνημα, ό 'Ιερὸς τοῦτος βράχος που είναι ποτισμένος με τό άγιον αίμα της 'Οσιομάρτυρος 'Ελέσης νά εύρισκείται εις καλλιτέρας κατάστασι. Καί πρέπει νά γίνη έπαιγόντως. Οι 'Ιεροί ναοί, τά 'Ιερά Προσκυνήματα και 'Ιερύματα είναι οι άκρονύκτιοι λίθοι της Χριστιανικής άνθρωπότητος και ιδιαίτερος γιά την 'Ορθόδοξο 'Ελλάδα, και ό εύσεβης λαός προσφέρει πάντοτε και δέν λαμβάνη ύπ' όψει τούς κρυφούς και φανερούς διώκτας της: μητρος εκκλησίαις.

Ρίξτε μία ματιά στό 'Αγιον όρος, στό διάφορα μοναστήρια του Κράτους, στό 'Ιεροσόλυμα και άναλογισθήτε τά άνυπολόγιστου αξία: υπάρχοντα και δημιουργηθέντα 'Ιερά κειμήλια. Θημάζει και θά θανώζει εις τούς αιώνας κάθε έπισκέπτης όταν πηγαίνει εκεί εις Μυριδιά και βλέπει εκείνα που έδημιούργησε ή εύλίβεια και ή άφοσίωσις των Κυθηρίων εις τά χριστιανικά ιδεώδη της πατρίδος μας.

Και τότε ή επιτροπή μας έλεγε ξρθει ή ώρα άκούη και διελογίσθην τό 'Χίλια έτη ώ: ήμέρα μίας' Είς τό σημείο αυτό εορταζομένη ή 'Επιτροπή τότε, συνεσκέφθη και κατέστρωσε τό πρόγραμμα έργων και άρχισε άμέσως έντατική και νοικοκυρεμένη εργασία μες δλοκούς μηδέν, και μέ την βιοτικήν έπίδα εις την εύσέβειαν των Κυθρίων γενικώς και εις την εύνοιαν και θερμήν ύποστήριξιν του 'Αγίου Ποιμενάχου μας κ. Δημητρίου. Αί συνθηκοί υπήρξαν έπίπνοι, ό εύσεβης λαός μάς περιέβλεπε μέ την άπόλυτον έμπιστοσύνην του και γνωσταί είναι και φαίνονται όλοι μάς αι παντοειδείς ένέργειαι.

'Ελεγον κατὰ την τελευταίαν λιτάνειαν της Σελτης Εικόνας της 'Αγίας 'Ελέσης εις τό Στανρωμένο στη Χώρα: 'Ε πικρή συγκέντρωσι τά έξη: α' Ημείς δύομεν δείκναιτες εις την φύσιν άλλα νά ένθυμώμεν ότι θά έρθη καιρός και τό 'Ιερό Προσκύνημα της 'Αγίας 'Ελέσης θά έξη γίνη τό τρίτο μυστήριόν της: Νήσου.

Δέν περιμέναμε όμως ποτέ την ταχύτητα που παρουσιάζεται. 'Οταν τά λέγαμε αυτά δέν υπήρχε τίποτα έξω από τά τελεσθέντα

'Ως είχομεν άναγγείλη ό κ. Γαλάνης μετά της κυρίας του άφίχθη εις Πύλον της Μεσσηνίας τη 27η 'Ιανουαρίου 1955. 'Υπήρχαν και άλλοι έπιβάται μεταξύ των όποιων και ό Κυθήριος Πιν. Στρατηγός ή Καστάνης και τόν όποιον άνέμενον και υπεδέχθησαν εις Πύλον, ό καθηγητής κ. Φωτεινός μετά της συζύγου του Ιατρού κ. Παπανικολάου και του βοηθού του Γεωργίου Στρατηγού και οι όποιοι διά του αυτοκινήτου του άνεχώρησαν άμέσως διά Καλάμας όπου διενυκτέρευαν και την επομένη άνεχώρησαν δι' 'Αθήνας. 'Ημείς εις ένδειξιν τιμής και εύγνωμοσύνης έναντι των μεγάλων του ύπηρεσιών γιά την 'Ελλάδα μας και γιά τό Τσιφύγι ιδιαίτερος, μετέβημεν μετά του φίλου μας εις Πύλον και εύχαριστήσαμεν τόν μεγάλον πατριώτην άμα τη άφίξει του εις τό πατριον έδαφος. 'Ιδιαίτερος συγκινητική ή το ή στιγμή όταν συννητήθημεν και ήσπασθημεν τόν εγκάρδιον άδελφικόν άσπασμόν και όταν τώ ένεχειρίζα τόν έγγραφον έπισμόνον χαρτερισμόν εκ μέρους της Κοινότητός μας και των πτωχών της περιφερείας μας, και τόν όποιον θά δημοσιεύσωμεν εις τό έπόμενον.

'Ο Σεβ. 'Αρχος Καλαμών έφεισκόμενος ανιωνικός εις 'Αθήνας, έδωσεν έντολήν εις τόν Πρωτοσύγγελον της Μητροπόλεως και μετέβη δι' ειδικού αυτοκινήτου εις Πύλον διά την ύποδοχην του κ. Γαλάνη και τιμητικήν συνταξιδεύειν μέ χοι Καλαμών. Μετά όλιγόωρον πα

ραμονήν εις Πύλον, τό αυτοκίνητον τό φέρον τόν κ. Γαλάνην μετά της κυρίας του, τόν Πρωτοσύγγελον και ήμεις, άνεχώρη εκ Πύλου και περί ώρον 8ην έσπερινήν εύρισκούμεθα εις τό ώραϊον ξενοδοχείον των Καλαμών «Ρέξ». 'Εκεί έ περιμένον τόν κ. Γαλάνην, ύπό την προεδρείαν του κ. Δημάρχου, μερικοί πρόκριτοι των Καλαμών μεταξύ των όποιων συμπεριελαμβάμετο και ό κ. 'Αντωνάκοπουλος μετά της κυρίας του Μαρίας 'Αντωνάκοπουλου, μιας εύγενεστάτης κυρίας, και οι όποιοι ώργάνωσαν μία έκδρομή μέχρι Κυθήρων, και εις αυτόν ήνώθη και ό Πρωτοσύγγελος της Μητροπόλεως και ήμείς, και μέ ιδιαίτεραν εγκαρδιότητα υπεδέχθησαν και έχαίρεισαν τόν κ. Στρατήν Γαλάνην.

'Ημείς εις τό σημείον αυτό διά μικράς προσλαλιάς αφού άνεπτύξαμε τάς μεγάλας ύπηρεσίας που προσέφερε ό κ. Γαλάνης πρὸς την 'Ελλάδα μας γενικώς και ιδιαίτερος πρὸς την γενέτειράν του, τά Κυθήρα, εξέφρασα τάς θερμάς εύχαριστίας: μου πρὸς τόν 'Αγιον Καλαμών και τόν συνοδευσάτα τόν κ. Γαλάνην Πρωτοσύγγελον της Μητροπόλεως, πρὸς τόν κ. Δημάρχον και τούς παρευρεθέντας διά την έξαιρετικήν ύποδοχην ήν έπέφυλαξαν εις τόν μεγάλον Έλληνα πατριώτην κ. Γαλάνην και πού τά μέγιστα άντανακλά στό μικρό μας Τσιφύγι που τέτοιους άνδρας έχει νά έπιδείξει.

'Ο κ. Γαλάνης μετά της κυρίας του εύρίσκοντο κατασυγκινημένοι. Καί αφού ηχαρίστησε πάντας διά τάς τόσον θερμάς πατριωτικές εκδηλώσεις των και αφού άνέπτυξε ότι δέν είχαμε τίποσε άλλο παρ' τό καθήκον του που θά είχαμεν κάθε Έλληνα, διελύθη ή όμήνυς.

Την επομένην παρέμεινε όλην την ήμέραν εις Καλάμας φιλοξενούμενος ύπό του κ. Δημάρχου, έπισκεφθέντες, όλα τά ιστορικά σημασίας τοπεΐα των Καλαμών. 'Επεσκέφθησαν την Μονήν 'Αγίου Κωνσταντίνου και όπου, τη έντολή του 'Αγίου Μητροπολίτου Καλαμών τοις έδύθησαν δύο μεταξωτά μανδύλια δι' ένθύμιον. Την μεθεπομένην άνεχώρησαν εκ Καλαμών με τάς καλλιτέρας των έντυπώσεων και άφίχθησαν εις 'Αθήνας κατὰ την 3ην μ. μ. Είς τόν σταθμόν ύπεδέχθησαν τόν κ. Γαλάνην οι συγγενείς του, άλλοι Κυθηριοί, ό Διευθυντής της έφημερίδος «Δράσις», αντιπροσωπεία του 'Ερυθρού Στανρου και διάφοροι άλλοι φίλοι. 'Ελήφθη σχετική φωτογραφία κατὰ την ώρην της έξόδου του από τόν τράϊνον. Καί κατέληξεν εις τας συγγενικάς οικίας, την 2αν Φεβρουαρίου, μαζί, έπεσκέφθημεν την άξιοτίμον κ. Μ.λλερ, 'Ιπποκράτους 5, και την κ. Κοντογούρη και έκφράσθη ό χαίρεισμός εκ μέρους του ΚΟΡΣΟ Νέας Ζηλαντίας και αι εύχαριστίαι μας εκ μέρους των πτωχών της Νήσου διά τό ύπερ αυτών ενδιαφέρον των.

Και ήμείς αφού εγκαρδιώτατα άπεχαιρετήσαμεν τόν κ. Γαλάνην άνεχωρήσαμεν διά Κύθηρα και όπου μεταφέρσαμεν πρὸς πάντας τόν θερμόν χαίρεισμόν του και την πληροφориαν ότι γόηγορα θά μάς έπισκεφθούν εις Κύθηρα μαζί με την κ. Μίλλερ συναποκομίζντες και ποσότητα ήματισμού πρὸς διανομήν εις τούς έχοντας άνάγκην.

ΚΩΝ. ΕΜ. ΣΤΑΘΗΣ

κρύβουν τόν πλοΐτον. 'Ας αναμνησθούν ότι ό Νυμφίος έρχεται. 'Ο πλοΐτος θά έξιτισθώ αυτομάτως. 'Ας άνοιξουν την καρδιά των, άς άνοιξουν και τό πορτοφόλι. Κι' άς τοποθετήσουν μερικές στεφλινες στη τράπεζα που λέγεται αέλια 'Αγίας 'Ελέσης, που έργα σοβαρά χρειάζονται άκόμη, θά είναι άπολύτως εύγνημέναι.

Χαράλαμ Α. Χαρχαλάμπος
Λεωνίδας Χ. Χαρχαλάμπος
Δικηγόροι
Ν ο τ α ρ α 43 Πειραιά

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

—Περί Προσκίας και 'Ακύλα

Ζον (τελευταίον)

"Οτι δέν πρέπει νά έντροπέμεθα διά τόν κόπον και εργασίαν. α...Διότι ή άμαρτία είναι έντροπή μόνον, ταύτην δέ ή άργία συνήθως γεννά και όχι μίαν και δύο και τρεις μόνον, άλλ' όλην μαζί την πονηρίαν. Διά τούτο κάποιος σφοδρός άποδεικνύων ότι όλην την κακίαν έδίδεκεν ή άργία, λέγει: 'Εμβαλε αυτόν εις εργασίαν διά νά μη άργεί. Καθ' όσον ότι είναι ό χαλινός εις τόν ίππον, τούτο είναι ή εργασία εις την φύσιν την ιδικήν μας. Διά τούτο και ό Παύλος είργάζετο διαρκώς και ταύτα φωνάζει λέγων. Διότι νίκητα και ήμεραν έργαζόμενοι διά νά μην έπιβαρύνωμεν κανένα από Σός. Διότι τοιουτοτρόπως και πονηράν σκέψιν διά της εκ της εργασίας άσχολίας εικόλως από την διάνοιάν μας θά εκβάλλωμεν, και τούς έχοντας άνάγκην νά βοηθήσωμεν, και τάς θύρας άλλων δέν θά ένοχλήσωμεν και θά εκπληρώσωμεν τόν νόμον του Χριστού τόν ειπόντα. «Μακάριον είναι τό νά διδής τις μάλλον παρ' τό νά λαμβάνη. Διότι διά τούτο χείρας έχομεν, διά νά βοηθήσωμεν ενυτόν μας, και εις τούς κατά τά σώματα βεβλαμένους νά παρέχωμεν από τά ίδια μας πάν τόν δυνατόν. Διότι δέν υπάρχει άπό όλα κανέν τόν δυνατόν νά μή χάνει διά της άργίας. Καθ' όσον και τό ύψος τό μέν στάσιμον σήπει, τό δέ τρέχον και παντού πλανώμενον διασώζει τά πλεονεκτήματα του, και ό σίδηρος ό μέν εις άργίαν εύρισκόμενος, άπαλώτερος είναι και εύτελέστερος και από σκωρείαν πολλήν φθείρεται, ό δέ χρησιμοποούμενος πολύ χρησιμώτερος είναι και εύπρεπέστερος. Καί την μέν άκαλλιέργητον γην δύναται τις νά ίδη τίποτε διγές μη παράγουσα άλλα άγκάνθας, τριβόλους και άκαρπα δένδρα την δέ καλλιεργουμένην από καρπός ήμέρους άφθο νόσσαν. Κι' έκαπον μέν εκ των όντων, διά νά εύπωδεν γενικώς, άπό μέν την άργίαν φθείρεται από δέ την είκείαν εις αυτό εργασία χρησιμώτερον γίνεται. Ταύτα λοιπόν όλα ήξεύοντες άς άποφεύγωμεν την άργίαν.

Κοινωνικά

—Γεννήσεις

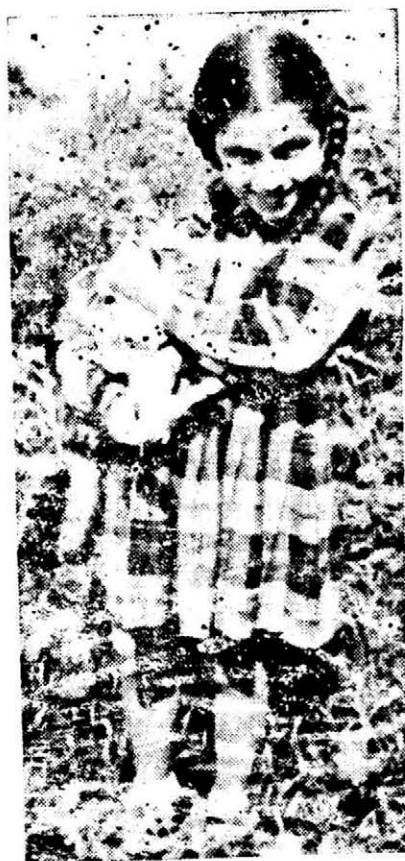
'Η Κα 'Ελένη Π. Στάθη έτεκεν αίσις εις Κιοβουνάδες άρρεν.

—Βαπτίσεις

'Η Κα Σταμάτα 'Ιω. Μάγερα άνεδέξατο εκ της κολυμβήθρας εις Μυριδιδιά τό άγοράκι του Δημητρίου Γουναρίδη ονομάσας αυτό Σημεών. Νά τούς ζήση.

—'Αρραβώνες

'Η χαριτωμένη εκ Λιβαδίου δεσποινίς 'Ολγα Π. Πετροχείλου και ό κ. Κώστας Καϊδής έξ 'Αθηνών ήρραβωνίσθησαν.

'Η χαριτωμένη δεσποινίς 'Ελληνοπούλα Σοφία Α. Ζήλου τη. άσπας την έκάθειν έδημοσιεύσαμεν εις τό φύλ λον σφ Δεκεμβρίου.